

De man uit het Wilde Westen

Jhim Lamoree

Was Wim van Krimpen een zegen of een ramp voor het Fries Museum? Wat mij betreft: een zegen. Voor alle duidelijkheid: als samensteller van 'Het andere land', de tentoonstelling over de hedendaagse Nederlandse landschapsschilderkunst vorig jaar in het Fries Museum, bevind ik me niet in een onbevooroordeelde positie. Dat neemt niet weg dat zelfs een blind paard heeft gezien dat Van Krimpen van het totaal ingedutte allegaartje, dat het Fries Museum was, een museum heeft gemaakt met een landelijke uitstraling. De tentoonstellingen in het museum in Leeuwarden zijn niet eerder zo vaak door de landelijke pers gerecenseerd dan onder zijn directoraat.

Die publieke aandacht heeft alles te maken met Van Krimpens ingreep de afdeling moderne kunst te promoveren tot de kopgroep van het museum. De afdeling werd pas in 1994 opgericht en keek tot de komst van Van Krimpen in 1998 nauwelijks over de provinciale grenzen. Sinds zijn komst is de afdeling op het gebied van de hedendaagse Nederlandse kunst één van de actiefste van het land. Gevolg: een gestage stroom thema- en solotentoonstellingen in het museum en even actuele als experimentele presentaties van jonge kunstenaars in het door Van Krimpen opgerichte Buro Leeuwarden. Er kan natuurlijk altijd gesteggeld worden over de keuze van de kunstenaars;

op hun krent zijn ze in Leeuwarden in elk geval niet gaan zitten.

Wim van Krimpen spreidt een tomeloze energie tentoon. Hij is de Ivo van Hove van de beeldende kunst in Nederland: hij combineerde sinds 1998 het directeurschap van de Kunsthal in Rotterdam en het Fries Museum in Leeuwarden. Onlangs werd hij benoemd tot directeur van het Gemeentemuseum Den Haag en verlaat daardoor zowel Rotterdam als Leeuwarden.

Het optreden en de ingrepen van de man uit het Wilde Westen werden in het noorden niet door iedereen in dank afgenomen. Een aantal Friezen betitelde hem 'het paard van Troje'. Die groep malcontenten wordt door de staf van het museum aangeduid als 'diep-Friezen': de meer onverzoenlijken in de provincie die het museum vrij willen houden van vreemde smetten. Toen die groep afgelopen winter naar de zin van Van Krimpen al te hoog van de toren blies, deed hij de provincie en rest van het land versteld staan door het onorthodoxe middel van de volksraadpleging van stal te halen. De directeur zou opstappen als de bezoekers van het Fries Museum zijn open-deur politiek niet zouden steunen. Zover kwam het niet, want Van Krimpen haalde een eclatante overwinning en snoerde daarmee voorlopig de mond van de 'diep-Friezen', die moesten toegeven weinig steun voor

